

σαν άνευ ούθενός βοηθήματος και ούδεμιᾶς βίβλου, καθότι, ὡς προεῖπομεν, ἀπηγορεύετο αὐτῷ ἡ τῶν βιβλίων χρῆσις. Εἰσι δὲ ταῦτα ὑπὲρ τὰς 300 ἀπαντήσεις ἢ μᾶλλον λύσεις εἰς τοσαύτας ἐρωτήσεις τοῦ ὁσιωτάτου τῆς Κυζίκου Μητροπολίτου Ἀμφιλοχίου, εἰς ἃς ὁ Φώτιος ἀμέσως ἐπροθυμοποιήθη ἵνα ἀπαντήσει ἐπαινῶν και ἐμψυχῶνων τὸν ζῆλον αὐτοῦ. Συνίσταντο δὲ αἱ ἀπορίαι αὐται εἰς θεολογικά ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ζητήματα, φιλοσοφικά, ἱστορικά, ἰατρικά κλ. ἄπερ ἅπαντα ἐρμηνεύει, ἀναλύει, συνδέει και ἐπὶ τέλους καταντᾷ εἰς συμπέρασμα λογικὸν και εὐληπτον.

Τρία μετὰ τὴν κάθειρξιν αὐτοῦ ἔτη Βασίλειος ὁ Αὐτοκράτωρ μὴ ἔχων ἀνάγκην πλέον τῆς πολιτικῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ῥώμης και μὴ θέλων νὰ διαιωνίσῃ ἀδικίαν, ἣν κατὰ τοῦ πρώην φίλου αὐτοῦ Φωτίου διέπραξεν, ἀνακαλεῖ τὸν Φώτιον ἐκ τῆς ἐξορίας και ἀνατίθεισιν αὐτῷ τὴν τε ἀνατροφὴν τῶν τέκνων του, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Λέοντος, τοῦ μετὰ ταῦτα ἐπικληθέντος σοφοῦ, καθὼς και τὴν εὐθμισιν και κατάρτισιν τῶν πολιτικῶν και ἐκκλησιαστικῶν νόμων.

Ἐπὶ ὀκταετίαν ὅλην διέτριψεν ὁ διαπρεπὴς ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Μαγναύρας, προϊόντα δὲ τῆς πολυχρονίου ἀνάσεως και εὐτυχίας αὐτοῦ ὑπῆρξαν τὸ Σύνταγμα και ὁ Νομοκάνων, ἅτινά εἰσι και μέχρι τοῦ νῦν ὁ Κώδικς τοῦ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου. Ἄλλ' ἡ εὐτυχιστέρα στιγμή τῆς εἰς Μαγναύραν διαμονῆς αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἐκείνη, καθ' ἣν συνήνητησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν γέροντα Ἰγνατίον, πατριαρχεῦοντα τότε, και συνεφιλιώθη μετ' αὐτοῦ. Οὕτως διηγείται ἐν τῇ μετὰ ταῦτα συγκροτηθείσῃ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τὰ κατὰ τὴν συνάντησιν ταύτην ὁ Φώτιος: « Προσέπεσεν ὁ εἰς πρὸς τοὺς πόδας τοῦ ἄλλου, και εἴ τι ἐκατέρω πρὸς τὸν ἕτερον διημιχρήσεται τῆς συγγνώμης ἔτυχεν ἀφ' ἐκατέρου. » Ἐκτοτε οἱ ἐξοχοὶ οὗτοι Πατριαρχαὶ συνεφιλιώθησαν εἰλικρινῶς και διὰ παντός, μόνον δ' αὐτῶν μέλημα ἦν ἡ τοῦ ἔθνους και τῆς ἐκκλησίας εὐημερία.

Μετ' οὐ πολὺ ἀσθενήσας ὁ Ἰγνατίος προσεκάλεσε παρ' ἐαυτῷ τὸν Φώτιον, ὅστις ἐγηροκόμει, ἐνοσσήλευε και ἐπαραιτύθει αὐτὸν ὡς πνευματικὸν τέκνον.

Τέλος τῷ 877 τοῦ Ἰγνατίου ἀποθανόντος, ἀνέρχεται και